

יום ב', י"ג בטבת תשס"א (8 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ג בטבת**, בשנת 5398(1637), **פקדה ביצורת קשה את ירושלים**. לפי עדותו של כומר אנגלי מתושבי העיר, משלא נענו התפילות המרובות להורדת הגשם, האשימו הטורקים את היהודים באחריות עצירת הגשמים (לא רק שאנחנו אחראיים על הרעלת המים שבבארות, אלא גם על אי-מילואם...). ראו בכך הטורקים עונש על שהם מניחים ליהודים להתגורר בירושלים. הם איימו שיהרגו את כל יהודי העיר, אם בתוך שלושה ימים לא ירד גשם! הקהילה היהודית הכריזה על צום. ביום ה-3, התכנסו היהודים לתפילה גדולה ליד קבר זכריה הנביא (שהוא נפטר, כמו מלאכי, ב-10 בטבת) בהר הזיתים ותפילתם אכן נענתה. בשעות אחר הצהריים התקדדו השמיים, וגשם חזק ניתן ארצה. הגשם היה כה עז, שהספיק למלא את כל בריכות המים בעיר.

[ואלה תולדות...2000]

ברוח של חיזוק הקשר בין עם ה' לעיר ה', ירושלים, וגם לקראת ההפגנה הגדולה הערב למען חיזוק והידוק הקשר עם עיר הקודש (ובעקבותיה ייתכן והדף למחר, י"ד בטבת, לא יופיע), נשלים כאן את רישום יתר התאריכים העיקריים בתולדות ירושלים (לפי המניין המקובל של השנים):
"...ולאהוב את ארצו":

ירושלים {המשך} – בתקופה הממלוכית (1263-1516):

1267 – כיבוש ירושלים בידי הממלוכים; עליית הרמב"ן וחידוש היישוב היהודי בירושלים

1488 – רבי עובדיה מברטנורה (פרשן המשנה) מגיע לירושלים

בתקופה העות'ומנית (1516-1917):

1516 – כיבוש ירושלים בידי הסולטן התורכי סלים ה-I

1538 – בניין חומות ירושלים, העומדים עד היום, בימי הסולטן סולימן "המפואר"

1622 – ר' ישעיהו הורביץ (השל"ה הקדוש) מייסד בירושלים את היישוב האשכנזי

1700 – עליית ר' יהודה החסיד ותלמידיו; **1807** – עליית תלמידי הגר"א (ר' אליהו, הגאון מווילנה)

1827 – ביקור ראשון של מונטיפיורי בירושלים (בהיותו בן 43)

1831 – כיבוש ירושלים בידי איבראהים פחה ממצרים; **1840** – ירושלים חוזרת לשלטון התורכים

1860 – "משכנות השאננים", השכונה היהודית ה-I מחוץ לחומות, נוסדה

1869 – גמר סלילת כביש יפו-ירושלים; **1892** – חנוכת מסילת-הברזל לירושלים

1898 – פגישת הרצל עם הקיסר וילהלם ה-II בירושלים

בתקופת שלטון המנדאט הבריטי (1917-1948):

1917 – כניסת הצבא הבריטי, התרחבות היישוב היהודי בעיר; ירושלים הופכת להיות מרכז לאומי, תרבותי ומדיני של מדינת היהודים שבדרך

1947 – החלטת האו"ם על בינאום ירושלים

במלחמת העצמאות ואחרי הקמת המדינה:

עם פרוץ מלחמת העצמאות – קרבות בתוך ירושלים, ניתוק העיר העתיקה מן העיר החדשה, מצור על ירושלים היהודית...עד 1967, ירושלים היא עיר מפוצלת ומפורדת, שתושביה סובלים מדי פעם מפעולות חבלה, פיגוע והטרדה

אחרי מלחמת ששת הימים (1967) – אוחדה העיר

י"ז באב תש"מ (1980-5740) – חוק ירושלים מתקבל בכנסת, קובע כי ירושלים המאוחדת היא בירת ישראל ואין לחלקה

[כל מקום ואתר]

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!